

at man derved vilde i Hegnsloven indføre Bestemmelser, svarende til dem, der nu findes i Forordningen af 1846 om Badafløb, saa maa det jo dog erindres, at Loven af 30te December 1858 om Vandvæfens- og Overlandvæfenscommissioner ligger efter Forordningen af 1846, men forud for denne Lov. Jeg troer altsaa ikke, at man uden videre kan paaberaabe sig i Analogien, at man uden videre kan paastaae, at, fordi disse Bestemmelser findes i Forordningen af 1846 og dengang ikke have været ansete for at have noget Betydeligt ved sig, skulde man nu i 1868 kunne overføre dem i denne Lov. Som den ærede Ordfører selv ganske rigtig har bemærket, vil man ved Vedtagelsen af Udvalgets Forslag komme til at forandre Loven af 1858 om Vandvæfenscommissioner paa to Maader, det vil sige i de Tilfælde, hvor Vandvæfenscommissionerne komme til at virke i Hegnsprogsmaal. Man vil for det Første komme til at forandre Bestemmelsen i § 17 i Loven af 30te December 1858, som gaaer ud paa, at Vandvæfenscommissionen kan bestemme den Tvang, der skal anvendes for at faae dens Kjendelse udført, og at den kan berettigede den, til hvis Fordeel Arbejdet skal udføres, til selv at foranstalte det udført for den billigste Beføstning. Det er jo klart, at, naar Udvalgets Endringsforslag under Nr. 22 vedtages, som jeg ikke har synderlig Tvivl om, og naar Udvalgets Forslag under Nr. 21 ligeledes skulde blive vedtaget, saa ville Tvangsbestemmelserne for Udførelsen af Vandvæfenscommissionernes Beslutninger blive indskrænkede til det, som § 20 i Hegnsloven angiver, istedetfor at § 17 i Loven af 30te December 1858 giver Vandvæfenscommissionerne et videre Spilleum, saavel med Hensyn til Tvangsbestemmelserne som med Hensyn til, paa hvilken Maade de i Tilfælde af Gjenstridighed fra Partens Side ville besørge Arbejdet udført. Jeg skal, for at være fuldstændig billig og retfærdig ligeoverfor Udvalget, indrømme, at paa eet Punkt indrømmer det Mere, end Loven af 30te December 1858 i dens § 17 har tilstedet, idet Vandvæfenscommissionen i Henhold til Loven af 30te December 1858 ikke vil kunne paalægge Kommunen at lade Arbejdet udføre. Forfaavidt man altsaa lægger en særlig Vægt derpaa, en særlig Betyd-

ning derv, at det bliver Communalbestyrelsen, Sogneraadet eller Byraadet, som kommer til at skride ind i Tilfælde af Modvillighed fra en af Parternes Side, vil det ganske vist ogsaa være en Anbefaling for Udvalgets Forslag under Nr. 21, idet Vandvæfenscommissionerne for Tiden ikke ere istand til at benytte Sogneraadene og Byraadene paa den angivne Maade. Den anden Forandring i Loven af 30te December 1858 om Vandvæfenscommissioners Sammenfætning og Forretningsgang, som vil blive indført ved Vedtagelsen af Udvalgets Forslag, vil være den, at hvor Vandvæfenscommissionerne beskæftige sig med Hegnsprogsmaal, der vil Executionstvangen, om jeg saa maa sige, blive noget anderledes, end den hidtil har været; det turde imidlertid vel nok forholde sig, som den ærede Ordfører har angivet, at den i § 20 af nærværende Lovforslag indeholdte Forretningsgang i saa Henseende er lettere og bekvemmere for Bedkommende end den, som er angiven i Loven af 30de December 1858. — Det ærede Udvalg maa altsaa ikke opfatte min Indvending mod dette Endringsforslag saaledes, at jeg skulde formene, at der i Realiteten vilde være Noget tabt ved dets Vedtagelse; men jeg vil kun bede det ærede Udvalg med dets Ordfører, og selvfølgelig ogsaa det samlede Thing, at betænke, om det er ganske rigtigt gennem en Lov, der behandler særlige Anliggender, som allerede nu ere og ogsaa i Fremtiden ville blive henlagte under en bestaaende Institution som Vandvæfenscommissionerne, at forandre de almindelige Bestemmelser i den Lov, der iøvrigt ordner hele deres Virksomhed. Jeg er fuldstændig beredt paa, at den ærede Ordfører — jeg saae ogsaa, at han nu begjærede Ordet — vil fremkomme med den Indvending, at det ikke er første Gang, man har gjort dette; men det forekommer mig, at et Forsvar for Udvalgets Endringsforslag, støttet derpaa, dog ikke kan være meget stærkt. Det er jo meget vel bekjendt, at man allerede een Gang har gjort sig skyldig derv, men jeg vil netop udtale min Beklagelse over, at man har gjort det dengang, og advare imod, at man oftere betræder denne i ethvert Tilfælde i formel Henseende urigtige Veie. — 3 An-